

Abstrakt

Tato práce studuje české práci věty uvozené částicemi *kéž* a *at'* a jejich anglické překladové ekvivalenty. Rysy těchto dvou typů vět se značně liší – zatímco věty uvozené částicí *kéž* se mohou objevit v přítomném či minulém kondicionálu, stejně jako v indikativu, v závislosti na čemž jde o různé časové odkazy přání, věty uvozené částicí *at'* užívají pouze indikativu. V důsledku tohoto rozdílu se lze domnívat, že každý z větných typů bude mít různé překladové protějšky nebo způsobí, že se některé překladové protějšky budou častěji vyskytovat s jedním větným typem než s druhým. Všechny typické způsoby sloužící k vyjádření přání v angličtině, které jsou obvykle řazené pod rozkazovací věty, se objevují mezi příklady, stejně jako některé méně konvenční prostředky. Analýza se bude koncentrovat na vzájemnou provázanost překladových protějšků a časového odkazu přání spolu se splnitelností přání. V případech, kdy časová orientace nemůže být rozhodujícím faktorem, bude pozornost věnována stylu textu a ustálenosti frází. Za účelem analýzy bylo z InterCorpu vyextrahováno sto příkladů českých pracích vět – padesát uvozených *kéž* a padesát uvozených *at'* – spolu s jejich anglickými překladovými protějšky.